

РЕШЕНИЕ

№ 31531

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2720** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.46 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Б. Н., [дата на раждане] в [населено място], ИР А., чрез адвокат К. от САК, срещу заповед рег. № 4506 ПАМ-2 от 05.02.2026 г. на началника на ГПУ Ч., с която ѝ е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна – Р А.“.

Основните доводи на жалбоподателката са, че ако бъде върната в страната си на произход ще бъде подложена на преследване, тъй като от 2021 г., когато в А. на власт идват талибаните, правата на жените са грубо ограничени или напълно изключени. Твърди, че в началото на 2025 г. е заминала за И., но след започване на въоръжения конфликт с И., пребиваването ѝ там е свързано с риск за живота ѝ. Затова е подала документи и има издадена виза за Р Г., където след пристигането си подала документи за издаване на разрешение за пребиваване. С оглед наличието на документ, който ѝ позволява за пребивава на територията на Европейския съюз, тя е осъществила пътуване до Р Б., на чийто територия е установена при задържането ѝ. Поддържа, че има сключен брак с Р. Х., който притежава разрешение за пребиваване в Р Г.. Изтъква, че при издаването на оспорената заповед, това обстоятелство не е взето предвид. Позовава се на европейска практика, съгласно която съвкупността от мерки на талибанския режим спрямо жените в А. са квалифицирани като форма на преследване. При тези съображения се иска отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена. В писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразност на заповедта.

СГП не се представлява.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С предложение, рег. № 4506р-917/05.02.2026 г., изготвено от ВПД началник НГОДГ при ГПУ – Ч. е предложено на началника на ГПУ – Ч. да наложи на чуждата гражданка Б. Н., [дата на раждане] в Р А., с афганистански паспорт № P06337514, принудителна административна мярка /ПАМ/ „връщане до страната по произход – А.“, на осн. чл. 39а, ал. 1, т. 2 и чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ. В мотивите на предложението е посочено, че на 04.02.2026 г., около 23.00 часа ГНП АвП № 353, излъчен от ГПУ – Ч. на път II-81, център [населено място], общ. Г., Софийска област, спира лек автомобил, марка „Ф.“ с германски рег. № WITX9462, управляван от руския гражданин М. Г., с германски паспорт и СУМПС. В автомобила пътували Ф. Х., Р. Х., които притежавали германски разрешения за пребиваване, и Б. Н. – съпруга на последния. Чужденката не представила виза за пребиваване в Р Б.. Лицата обяснили, че Р. Х. и Б. Н. имат сключен брак и съпругът я е взел от Р И., където чужденката е живяла около една година и където се снабдили с електронни визи за Р Г.. От Р И. двамата заминали за Р Г., от където брат му и негов приятел ги взели с автомобила и всички тръгнали за Р Г..

С оспорената в настоящото производство заповед № 4506 ПАМ – 2/05.02.2026 г., издадена от началника на ГПУ Ч., на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2, чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ на Б. Н. е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната по произход – А.“ като на основание чл. 60, ал. 1 от АПК по същата е допуснато предварително изпълнение. Мотивите на заповедта препращат към предложение, рег. № 4506р-917/05.02.2026г., изготвено от ВПД началник НГОДГ при ГПУ – Ч.. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 05.02.2026 г. в присъствието на преводач.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган - началника на ГПУ Ч., оправомощен със заповед № 4078з-598/20.06.2025 г. на директора на РДГП Драгоман, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. В хода административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, заповед за връщане се издава, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред. В случая се установява, че към момента на задържането ѝ, чуждата гражданка не е представила виза за пребиваване в страната. Следователно, щом е налице хипотезата на чл. 41, т. 1 ЗЧРБ, компетентният административен орган по чл. 44 от същия закон действа при условията на обвързана компетентност, след като констатира основание за налагане на принудителната административна мярка. Той няма право на преценка нито относно необходимостта от налагане на принудителна административна мярка, нито относно вида ѝ. Нормите, регламентиращи мерките за административна принуда и процедурата по налагането им, са императивни и задължителни за органа. За прилагането им е необходимо само установяване на визирания в хипотезата на нормата юридически факт - обстоятелството, че чужденецът не може да удостовери основанието за пребиваването си в страната по законоустановения ред, каквото не може да се изведе и от представените по делото доказателства.

Изявление, че към чужденката е подала молба за международна закрила се съдържа в приетата справка от ГДГП при МВР (л.40 от делото), поради което тя е била освободена от СДВНЧ и е предадена на компетентния орган ДАБ-МС, поради което не е осъществена и реадмисия в Р Г.. Подаването на молба за закрила и започнало производство за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут само по себе си, извън отчитането му като обстоятелство по чл. 44, ал. 2

ЗЧРБ релевантно за налагане на принудителна мярка (в случая към налагането на ПАМ не е започнало производство), не е абсолютна пречка за провеждане на производство по налагане на ПАМ и за законосъобразността на акта, който я налага. Такава пречка е само влязлото в сила решение за предоставяне на хуманитарен статут или статут на бежанец, по аргумент от чл. 67, ал. 2 от ЗУБ каквото обстоятелство по делото не е доказано.

Неоснователни са възраженията в жалбата за липса на преценка на сигурността в държавата по произход - А.. Преценката на обстоятелствата по чл. 4, ал. 3 ЗУБ, свързани с принципа „забрана за връщане“, е гарантирана от нормата на чл. 67, ал. 1 ЗУБ, предвиждаща ПАМ, включително процесната, да не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение. В настоящия случай процесната заповед, с която е наложена ПАМ – „връщане до страна на произход“, не ограничава възможността на лицето да упражни своите права по ЗУБ във връзка с подадената от жалбоподателката молба за закрила. Въпросите относно положението на жените в А. и доколко страната се явява сигурна по отношение на чужденеца, подлежат на обсъждане в производство по реда на ЗУБ, образувано по подадената молба за предоставяне на международна закрила.

От друга страна съгласно чл. 44а, ал. 5 от ЗЧРБ, чужденец, на когото е наложена ПАМ „връщане“, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение. Въведените твърдения, сочещи застрашаване живота и свободата на жалбоподателката в държавата по произход и опасността от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение, са предмет на разглеждане и обсъждане в производството по ЗУБ.

Според постоянната практиката на Съда на Европейския съюз, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл. 6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл. 6, § 2-5 от същата изключения, да приемат решение за връщане - Решение от 28 април 2011 г. по дело El D., C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело А., C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело М., C-166/13, т. 57. Следователно налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателката е съобразено и с правото на ЕС, като в случая не се установяват изключенията по чл. 6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл. 5 от Директива 2008/115.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния и с процесуалния закон и в съответствие с целта му, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното, Административен съд София - град, 46-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н., [дата на раждане] в [населено място], ИР А., чрез адвокат К. от САК, срещу заповед рег. № 4506 ПАМ-2 от 05.02.2026 г. на началника на ГПУ Ч., с която ѝ е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна – Р А.“.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

